

Arrest

nr. 210 747 van 10 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 20 augustus 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 28 augustus 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 22 september 2017 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 26,7 jaar was met een standaarddeviatie van 2,6 jaar.

1.3. Op 31 mei 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 31 mei 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 28/08/2017

Overdracht CGVS: 04/12/2017

U werd op 30 januari 2018 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 9u12 tot 13u, bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, Meester Sarina Thijs loco Meester Maria Van Weyenberge, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent een etnische Pashayee en heeft u de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig van het dorp Saror in het district Dara-e-Nur van de provincie Nangarhar. U bent niet naar school geweest en zorgde voor de kinderen. Anderhalf jaar geleden startte u met het hoeden van de geiten van de familie.

Op een dag werd u benaderd door de taliban. Ze zeiden dat u wapens naar de stad en naar Kunar moest vervoeren. U weigerde, waarop ze u sloegen en zeiden dat ze u zouden doden als u dit niet zou doen. U hebt vervolgens twee keer wapens vervoerd waarbij u zwaar werd geslagen. Drie dagen later kwamen de taliban naar uw huis en zeiden om mee te gaan met hen. U moest zich de volgende dag bij hen aanmelden. U deed dit niet. Drie dagen daarna kwamen de taliban en vroegen waarom u niet naar hen was gekomen. U zei dat u ziek was. De taliban zeiden u dat u zich de volgende dag aan hen moest tonen en dat u gedood zou worden indien u dit niet zou doen. U ging naar uw oom langs moederszijde en verliet in februari 2017 het land. U was ongeveer zes maanden onderweg en kwam in België aan op 20 augustus 2017. U verzocht om internationale bescherming op 28 augustus 2017.

U legt geen documenten voor ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig in twijfel wordt getrokken door het feit dat u zich voordeed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 14 september 2017 door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, Dienst Radiologie, negen jaar ouder bleek en uw leeftijd werd geschat op meer dan 26 jaar. Dat u de Belgische asielinstanties op dergelijke wijze tracht te misleiden over uw identiteit doet reeds ernstig twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in uw asielprocedure. U wordt hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek geconfronteerd, maar u blijft vasthouden aan uw verklaringen dat uw echte leeftijd op het moment van het persoonlijk onderhoud 17,5 jaar is (CGVS, p. 5).

Vervolgens legt u twijfelachtige verklaringen af over uw talenkennis. Op de Dienst Vreemdelingenzaken geeft u twee maal aan dat u Pasjtoe spreekt (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling dd. 25/08/2017, p. 1 en Verklaring betreffende procedure dd. 29/11/2017, p. 1). Op dit laatste document geeft u aan dat u zowel Pashayee als Pasjtoe voldoende vlot spreekt om een persoonlijk onderhoud in af te leggen (Verklaring betreffende procedure, p. 1). In het begin van het persoonlijk onderhoud geeft u echter aan dat u een Pashayee tolk had gevraagd en dat Pasjtoe niet uw moedertaal is (CGVS, p. 2). Gevraagd naar de talen die u spreekt, zegt u dat u enkel Pashayee spreekt (CGVS, p. 6). Geconfronteerd met het feit dat het persoonlijk onderhoud nochtans vlot in het Pasjtoe verloopt, zegt u dat u hier en daar op de weg Pasjtoe geleerd hebt (CGVS, p. 6). Gevraagd of u Pasjtoe kon spreken voordat u naar België kwam, zegt u van niet (CGVS, p. 6). Opnieuw gevraagd of u Pasjtoe kon spreken voordat u naar België kwam, zegt u dat u het een beetje in Griekenland hebt geleerd toen u naar hier kwam (CGVS, p. 6). Gezien u het gehele persoonlijk onderhoud in het Pasjtoe weet af te leggen, doen deze verklaringen vragen rijzen. U legt bovendien uitgebreide verklaringen af over uw vervolgingsfeiten tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 27). Bovenstaande vaststellingen doen vermoeden dat uw kennis van het Pasjtoe grondiger is dat u laat uitschijnen.

Verder kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij uw zelfverklaard analfabetisme. U verklaart nooit naar school te zijn geweest en niet te kunnen lezen en schrijven (CGVS, p. 13-14). Wanneer u gevraagd wordt naar uw telefoonnummer, en u daarop volgend het scherm van uw GSM toont, zijn er echter tekstberichten te zien (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met deze observatie, zegt u dat u niets weet van berichten en niet kan schrijven (CGVS, p. 15). Opnieuw gevraagd of u kunt lezen of schrijven, zegt u dat u niet kan schrijven, maar wel voicemail kan opnemen (CGVS, p. 15). Dat u overigens over een Facebookaccount beschikt, waarmee u contact met twee à drie vrienden in Afghanistan hebt (CGVS, p. 14), doet verder twijfelen aan het door u voorgehouden analfabetisme. U wordt verschillende keren gevraagd hoe u contact houdt met uw vrienden op Facebook als u niet kunt lezen of schrijven, maar u blijft de vraag ontwijken en antwoordt uiteindelijk niet op de vraag (CGVS, p. 19).

De vaststelling dat u negen jaar ouder bent dan u aangeeft, dat u tracht achter te houden vloeiend Pasjtoe spreekt en dat u niet aannemelijk kan maken analfabeet te zijn maakt dat u geen zicht biedt op uw identiteit en doet tevens vermoeden dat u niet heel uw leven in een dorp in een Pashayee-regio heeft gewoond.

Verder legt u vage verklaringen af over de woonplaats en het inkomen van uw familie. Volgens uw verklaringen hebt u drie jongere broers (CGVS, p. 8). Gevraagd waar uw broers zijn, zegt u het niet te weten en dat u hen niet kunt contacteren (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe het komt dat u hen niet kunt contacteren, zegt u dat ze geen telefoon hebben en dat ze niet weten hoe ze een telefoon moeten gebruiken (CGVS, p. 8). Gevraagd waar uw ouders zijn, zegt u dat uw moeder misschien bij uw broers is (CGVS, p. 9). U zegt verder tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u contact hebt met twee à drie vrienden, en niet met uw familie (CGVS, p. 14).

Gevraagd waarom u geen contact met uw familie hebt, zegt u dat ze geen telefoon hebben en niet veel weten (CGVS, p. 14). U hebt louter contact met vrienden die u via Facebook kent (CGVS, p. 14). Gevraagd of u geprobeerd hebt om uw familie te contacteren, zegt u dat u het nummer van uw oom langs moederszijde had, maar dit kwijt bent geraakt en dat u hen sindsdien niet meer hebt gecontacteerd (CGVS, p. 13). Gezien de vrienden waarmee u volgens uw verklaringen mee in contact bent, van dezelfde regio afkomstig zijn, wordt u gevraagd of u uw familie hebt proberen bereiken via uw vrienden, waarop u zegt dat ze uw huis niet hebben gezien, dat niemand daar kan gaan en dat het een dorp in de bergen is (CGVS, p. 15). Gezien u volgens uw verklaringen een vriend in het nabijgelegen Bonta hebt, wordt u gevraagd of u uw familie probeerde te bereiken via hem, waarop u zegt dat hij een vriend is, dat hij bang is van de taliban, waarna u vraagt hoe hij dat zou moeten doen (CGVS, p. 15). Dat u uw verklaringen verandert naargelang er verder wordt ingegaan op het feit dat u uw familie niet hebt proberen contacteren via uw vrienden op Facebook, doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gevraagd naar het reisgeld waarmee uw reis naar Europa bekostigd is, weet u niet hoeveel er betaald is geweest (CGVS, p. 4), noch hoe uw oom langs moederszijde dit heeft kunnen verzamelen (CGVS, p. 14). Gezien een dergelijke reis een aanzienlijke som kost kan verwacht worden dat u hier enig idee over heeft.

Overigens doen uw verklaringen over uw dagdagelijkse bezigheden in Afghanistan vragen rijzen. Zo verklaart u dat u voor de geiten zorgde sinds anderhalf jaar geleden ongeveer (CGVS, p. 18). Gevraagd wat u deed voordat u voor de geiten zorgde, zegt u dat u thuis rondhing en voor de kinderen zorgde (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom uw moeder niet voor de kinderen zorgde, zegt u dat ze grassen ging halen voor de koeien (CGVS, p. 18). Gezien u slechts twee koeien had, wordt u gevraagd of uw moeder de hele dag grassen voor de koeien ging halen, waarop u zegt dat ze dit dagelijks deed omdat de bergen naast jullie waren (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom ze ondertussen niet voor haar kinderen kon zorgen, zegt u louter dat jullie arme mensen zijn en dat er daar niets anders is (CGVS, p. 18). Gezien uw volwassen leeftijd, is het opmerkelijk dat u tot anderhalf jaar geleden thuisbleef om voor de kinderen te zorgen, louter omdat uw moeder grassen moest halen voor de twee koeien die jullie bezaten.

Verder is uw geografische kennis over de regio waar u tot voor uw vertrek uit Afghanistan zou hebben gewoond, ontoereikend.

Gevraagd naar de buurlanden van Afghanistan, weet u geen enkel land op te noemen (CGVS, p. 16). Gezien u via Iran naar Europa bent gegaan, wordt u gevraagd of Iran het land is dat het dichtste bij uw dorp ligt, waarop u zegt van wel (CGVS, p. 15). Later zegt u niet te weten welk land het dichtst bij uw dorp ligt (CGVS, p. 16). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, ligt de provincie Nangarhar in de invloedssfeer van Pakistan, wat onder meer te merken is in het gebruik van de kaldar, de Pakistaanse roepie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u hiervan helemaal niet op de hoogte bent, ondanks uw verklaring dat de Pakistaanse roepie in uw regio gebruikt wordt (CGVS, p. 11), doet vragen rijzen.

Overigens zou, volgens uw verklaringen, de Afghaanse munt het meest gebruikt worden in uw regio (CGVS, p. 11), wat de beschikbare informatie tegenspreekt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Geconfronteerd met de naam van het dorp Bar Kot, een dorp in de nabije omgeving van uw dorp, zegt u dat het een dorp is dat heel ver van jullie ligt (CGVS, p. 21). Gevraagd of men dorpen moet passeren om vanuit uw dorp naar daar te gaan, zegt u louter dat het laatste dorp "Wagal" is en dat daarna de anderen zijn (CGVS, p. 21). Gevraagd wat u bedoelt met "de anderen", zegt u dat u er niet mee bekend bent (CGVS, p. 21-22). Geconfronteerd met de naam van het dorp Qala-i-Atek, zegt u dat u het niet kent en dat u de dorpen die u kende, hebt genoemd (CGVS, p. 22). Geconfronteerd met de naam van het dorp Nalawa, zegt u louter dat het bij Kurgah ligt (CGVS, p. 22). Gevraagd of men dorpen moet passeren om vanuit uw dorp naar daar te gaan, zegt u dat er niet geweest bent en dat u het niet weet (CGVS, p. 22). Volgens de kaart zijn de dorpen Bar Kot, Qala-i-Atek en Nalawa de dorpen die het dichtst bij uw dorp liggen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u niet weet te duiden waar deze dorpen liggen, is weinig aannemelijk en zet uw voorgehouden herkomst uit Sar Ror, Dara-e-Nur verder op de helling.

Bovendien vertoont uw kennis van belangrijke personen in uw regio ernstige gebreken. Gevraagd naar de gouverneur bij uw vertrek, noemt u de naam "Azmarai" (CGVS, p. 20). Volgens informatie was Gulab Mangal de gouverneur van Nangarhar bij uw vertrek uit Afghanistan. Gulab Mangal is een controversieel figuur, die onder meer van corruptie en banden met de taliban werd beticht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U weet niet hoelang hij toen al gouverneur was, wie de vorige gouverneur was, noch weet u iets te zeggen over zijn persoon (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met zijn naam, hebt u er nog niet van gehoord (CGVS, p. 23). Geconfronteerd met de naam van de gouverneur vóór hem, Salim Khan Kunduzi, weet u niet wie hij is (CGVS, p. 23). Uw verklaring voor uw onwetendheid, namelijk dat jullie mensen van de berg zijn en dat u er bent geboren en getogen (CGVS, p. 20), doet vreemd aan gezien het belang van een gouverneur, de controverse rond zijn persoon en uw verklaring dat u naar de radio luisterde (CGVS, p. 16). Gevraagd naar de districtschef van uw district bij uw vertrek, noemt u opnieuw "Azmarai" op (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zegt u dat u niet weet wie de districtschef was of de politiechef (CGVS, p. 20). Opnieuw gevraagd wie de districtschef was bij uw vertrek, noemt u opnieuw "Azmarai" (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met het belang van deze personen en gewezen op uw gebrek aan kennis hierrond, zegt u dat u niet rond liep en dat u één keer naar het districtscentrum geweest bent voor uw taskara (CGVS, p. 20). Dergelijke verklaringen kunnen uw gebrek aan kennis over deze personen niet verschonen. Geconfronteerd met de namen van Hajji Ghaleb, de districtsgouverneur van Dara-e Nur in 2015, weet u niet wie hij is (CGVS, p. 23). Geconfronteerd met de naam Hajji Mohammad Halim, het hoofd van de shura (raad) in Dara-e Nur in juli 2011, zegt u dat u de naam niet hebt gehoord (CGVS, p. 23).

Gevraagd naar aardbevingen in uw district, zegt u dat het ooit plaatsvond (CGVS, p. 26). Gevraagd wanneer de aardbeving plaatsvond, zegt u dat het ongeweten is (CGVS, p. 26). Gevraagd of u over deze aardbeving kan vertellen, zegt u dat u niets weet over de aardbeving (CGVS, p. 26). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, vond er in 2013 een zware aardbeving plaats in uw district, waarbij drie mensen stierven, vijf mensen gewond raakten en 69 huizen vernield raakten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u hier niets concreets over weet te vertellen doet verder twifelen aan uw herkomst uit deze regio.

Gevraagd naar overstromingen in uw district, zegt u dat er overstromingen zijn en dat er een overstroming is als het regent (CGVS, p. 26). Gevraagd wanneer de laatste overstroming plaatsvond toen u er verbleef, zeg u dat u het niet weet en dat de kanalen ver van jullie liggen (CGVS, p. 26). Gevraagd wat u weet van de laatste overstroming toen u er verbleef, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 26). Gevraagd naar de schade van de laatste overstroming, zegt u het niet te weten en dat het ver van jullie gebeurt (CGVS, p. 27). Volgens de berichtgeving in de media vonden er in 2011, 2012, 2013, 2014 en 2015 verschillende overstromingen plaats. In maart 2015 was er een aardverschuiving in uw district waarbij tien mensen overleden en twee mensen gewond raakten. Door de aanhoudende regen in die periode stortte het dak van een huis in uw district in, waarbij tien mensen omkwamen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u hiervan helemaal niet op de hoogte bent, doet verdere vragen rijzen. Geconfronteerd met twijfels van het CGVS met betrekking tot uw onwetendheid hierover, gezien u naar de radio luisterde en de impact van overstromingen op de regio, zegt u louter dat u andere zaken te doen had dan naar de radio te luisteren (CGVS, p. 27).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dara-e Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dara-e Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 30 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 23) en op het einde van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 30) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter vasthouden aan uw verklaringen. U werd gevraagd of u nog iets wou toevoegen dat het CGVS van uw herkomst zou kunnen overtuigen, maar u herhaalt louter uw verzoek dat u een Pashayee tolk wou, en dat deze persoon zou kunnen zien dat u Pashayee bent (CGVS, p. 30).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, van de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 evenals van de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de het vluchtelingenstatuut en het status van subsidiaire bescherming."

Hij betwist de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot zijn herkomst en licht hierbij toe als volgt:

"Voorafgaande opmerking

Overwegende dat concludant de PASHAYEE taal spreekt.

Dat de tolk die tijdens zijn gehoor aanwezig was een tolk in de PASJTOE taal was.

Dat verzoeker zich moeilijk uitdrukt in deze taal, die zijn moedertaal niet is.

Dat het ook mogelijk is dat er aangaande de vragen begripsproblemen zijn.

Dat verzoeker alleen de beginselen van de Pasjtoe taal leerde toen hij in GRIEKENLAND was, na AFGHANISTAN te hebben verlaten (CGVS, p. 6).

Dat verzoeker aangaf dat hij de Pasjtoe taal niet kon spreken alvorens in België aan te komen, omdat hij de beginselen van deze taal niet kende.

Dat hij zijn kennis van de Pasjtoe taal tijdens zijn verblijf in België perfectioneerde en werkelijk leerde zich in deze taal uit te drukken.

Dat de verklaringen van verzoeker niet toelaten zijn verklaringen, noch de geloofwaardigheid ervan in twijfel te trekken.

Dat men de inconsistenties of onduidelijkheden in zijn gehoor aan verzoeker dus redelijkerwijs niet mag verwijten.

Dat verzoeker dit tijdens zijn gehoor liet opmerken (CGVS, p.3) en verklaarde dat hij tijdens zijn gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken al problemen had ondervonden (CGVS, p.3).

Dat tegenpartij, om zich van de origine van verzoeker te vergewissen, zich ervan moest verzekeren dat hij de PASHAYEE taal machtig was.

Dat de taal, zoals verklaard door verzoeker, allen in AFGHANISTAN wordt gesproken.

Dat de origine van verzoeker niet in twijfel getrokken kan worden als zich in deze taal uitdrukt.

Dat verzoeker het tijdens zijn gehoor zelf aan tegenpartij heeft gevraagd.

Dat dit hem echter werd geweigerd (CGVS, p. 30).

Dat een verslag van de EASO van 2016 bevestigt dat de PASHAI grotendeels landbouwers zijn «Pashai live predominantly in Alasay and Kohband (317).Agriculture is the main source of income », wat het relaas van verzoeker bevestigt.

Dat het te betreuren valt dat tegenpartij niet zich nader informeerde naar het behoren van verzoeker tot een etnische minderheid in AFGHANISTAN.

Eerste lid : Het gebrek aan medewerking

Overwegende dat tegenpartij aan verzoekers een gebrek aan medewerking verwijt.

Dat dit gebrek aan medewerking alleen rust op de verklaringen van verzoeker tijdens zijn gehoor door tegenpartij.

Dat de verklaringen van verzoeker, zoals hieronder zal worden aangetoond, met de waarheid stroken en geenszins onwaar zijn.

Dat een gebrek aan medewerking hem dus niet mag worden verweten.

Dat verzoeker daarenboven zo goed en zo kwaad als het kan bijkomende documenten tracht te verkrijgen om zijn verklaringen te staven.

Dat, indien hij erin slaagt nieuwe documenten of nieuwe elementen te verkrijgen, hij deze zo snel mogelijk, zowel aan tegenpartij als aan deze Rechtsmacht zal overmaken.

Dat dit document boven redelijke twijfel zal aantonen dat zijn verklaringen juist zijn en dat hij inderdaad van AFGHANISTAN afkomstig is.

Dat rekening gehouden moet worden met het feit dat verzoeker nooit naar school is geweest.

Dat hij gezien zijn totale belesenheid dus niet in staat is om duidelijk informatie te geven wat betreft de regio waarvan hij afkomstig is

Dat verzoeker alleen een ongeschoolde herder.

Dat men van hem dus redelijkerwijs niet mag verwachten dat hij duidelijke informatie en aanduidingen geeft.

Dat hij geen houvast heeft en geen idee van de geringste meeteenheid.

Dat dit ook het geval is wat de ouderdom van verzoeker betreft.

Dat hij geenszins de bedoeling heeft om tegenpartij te misleiden.

Dat hij, volgens hem, zijn ouderdom aangaf.

Dat het voor hem, weer om reden van zijn totale belesenheid, uiterst moeilijk is om zijn ouderdom duidelijk aan te geven.

Dat anderzijds benadrukt dient te worden dat, hoewel verzoeker op het ogenblik van het indienen van zijn asielaanvraag minderjarig zou zijn geweest, dit op huidige procedure geen enkele invloed zou hebben, gezien hij meerderjarig zou zijn geweest, zowel op het ogenblik van zijn gehoor als tijdens de besluitvorming door tegenpartij die hem in hoedanigheid van meerderjarige zou behandeld hebben.

Dat deze informatie dus geen enkele invloed op de procedure had en dat verzoeker er geen belang bij had over zijn leeftijd te liegen.

Dat verzoeker ook niet in staat is om de leeftijd van zijn broers en zusters te geven.

Dat tegenpartij zijn analfabetisme in twijfel trekt en beweert dat de GSM van verzoeker berichten bevat.

Dat deze berichten echter gedictieerd kunnen worden.

Dat het louter feit dat verzoeker op die manier berichten kan verzenden, niet toestaat zijn analfabetisme in twijfel te trekken..

Dat verzoeker, betreffende zijn FACEBOOK pagina inderdaad een facebook account creëerde en maar enkele vrienden heeft.

Dat de meesten trouwens van Afghaanse herkomst zijn.

Dat verzoeker voor de FACEBOOK pagina die voor hem werd gecreëerd slechts een facebook foto plaatste (CGVS, p. 19).

Dat hij via messenger, vanaf zijn gsm ook mondelinge berichten kon dicteren om met zijn vrienden te praten.

Dat de vaststelling dat verzoeker over een facebook account beschikt nogmaals niet toestaat zijn analfabetisme in twijfel te trekken..

Dat dus van zijn kant niet tot een gebrek aan medewerking kan worden geconcludeerd.

Derde lid : De contacten met zijn familie

Overwegende dat tegenpartij van mening is dat verzoeker loog toen hij verklaarde dat hij via zijn vrienden niet probeerde zijn familie te bereiken.

Dat er dus geen enkele tegenstrijdigheid bestaat.

Dat toen aan verzoeker werd gevraagd of hij aan zijn facebook vrienden had gevraagd om met zijn familie contact op te nemen, hij antwoordde dat hij in een bergdorp woonde dat moeilijk bereikbaar was (CGVS, p. 14).

Dat wanneer de vraag hem werd gesteld, namelijk ten aanzien van zijn vriend afkomstig uit een naburig dorp, hij antwoordde dat deze vriend er naartoe kon gaan omdat hij de taliban vreesde, maar dat hij bevestigde dat hij het hem had gevraagd (CGVS, p. 15).

Dat geen enkele tegenstrijdigheid verschijnt bij lezing van de antwoorden van verzoeker.

Dat ondanks de stappen die hij ondernam, niemand zich naar zijn bergdorp wou begeven, in een streek onder controle van de taliban, en dit terwijl de familie van verzoeker naar aanleiding van zijn vlucht zelf waarschijnlijk in de gaten wordt gehouden.

Dat de verklaringen van verzoeker dus duidelijk geloofwaardig zijn, en dat zijn vrees niet in twijfel getrokken kan worden.

Wat betreft de kost van zijn reis, verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor dat zijn maternale familie stappen had ondernomen om het toe te staan de reis te betalen en te ondernemen.

Dat deze informatie weer irrelevant is als het gaat om inlichtingen in te winnen over de streek van herkomst van verzoeker.

Vierde lid : Het werk van verzoeker

Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker verwijt dat hij zelf geen gras voor de koeien ging halen en zijn moeder stuurde, terwijl hij op de kinderen lette.

Dat dit echter niet verwonderlijk is en dat het antwoord duidelijk is.

Dat de streek onder controle van de taliban is zoals verzoeker het benadrukte, en dat zij in de bergen schuilen.

Dat de moeder van verzoeker haar zoon niet in de bergen wou zenden omdat zij vreesde dat de taliban hem zouden vinden, en hem in voorkomend geval, zouden vermoorden of ontvoeren.

Dat deze vrees gegrond blijkt, gezien verzoeker alleen maar hoefde uit zijn huis te komen om voor de geiten te zorgen

Dat de moeder van verzoeker geen andere keus had dan aan verzoeker te vragen voor de geiten te zorgen gezien er niemand anders was, en dat verzoeker de oudste was.

Dat indien er een andere oplossing bestond, zij deze persoon zou gezonden hebben om verzoeker verder te beschermen en hem te beletten naar buiten te gaan.

Dat het gegeven dat verzoeker dergelijke taken uitvoert niet verbazend is en niet toelaat zijn verklaringen niet in twijfel te trekken.

Vijfde lid : Het dorp van herkomst van verzoeker

Overwegende dat tegenpartij het gegeven dat verzoeker afkomstig is uit het dorp SAROR in het district DARA-E-NUR in twijfel trekt.

Dat deze discussie zich grondt op de verklaringen van Verzoeker, waarvan tegenpartij meent dat zij foutief en onwaar zijn.

Dat genoteerd dient te worden dat verzoeker trachtte de vragen die hem werden gesteld zo correct en nauw mogelijk te beantwoorden.

Dat gezien hij nooit naar school ging, hij de administratieve indelingen van AFGHANISTAN niet kent - wat een provincie is, wat een district is -.

Dat bij de vraag welke de provincies van AFGHANISTAN zijn, hij de namen van de dorpen nabij zijn eigen dorp geeft (CGVS, p.7).

Dat verzoeker, zoals hij het aangaf (CGVS, p.5), zijn dorp nooit heeft verlaten....

Dat hij nooit naar school is geweest.

Dat het feit dat hij dergelijke vragen niet kan beantwoorden niet volstaat om zijn Afghaans herkomst in twijfel te trekken.

Dat verzoeker voor dezelfde redenen de naburige landen ook niet kent.

Dat hij in de bergen leeft, dat hij niet kan lezen noch schrijven, en dat hij ook niet weet welke munteenheid wordt gebruikt.

Dat hij op de gestelde vraag gewoon ja antwoordt, denkend dat het om een juiste informatie gaat.

Dat hieromtrent trouwens benadrukt dient te worden dat verzoeker vooral ruilhandel bedrijft en ten slotte maar zeer zeldzaam contant geld gebruikt voor de zeldzame handel die hij kon voeren toen zijn moeder hem naar buiten liet gaan.

Dat gezien verzoeker uit Afghanistan afkomstig is, hij slechts antwoordde dat de Afghaanse munt volgens hem en logischerwijs de meer gebruikte munt in de streek was.

Zesde lid : De geografische situatie van SAROR

Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker ook verwijt dat hij de opgenoemde dorpen niet kent of niet weet waar de opgenoemde dorpen zich bevinden terwijl deze dorpen zich dichtbij het dorp van verzoeker bevinden.

Dat eerste benadrukt dient te worden dat verzoeker zijn dorp maar anderhalf jaar voor zijn vertrek uit AFGHANISTAN verliet, wat tevoren nooit het geval was geweest.

Dat verzoeker de streek dus maar zeer weinig kent.

Dat het bovendien een berggebied betreft.

Dat verzoeker dit bevestigde en dat tegenpartij dit niet in twijfel trekt.

Dat het feit dat een dorp geografisch gezien dichtbij gelegen is niet betekent dat het gemakkelijk toegankelijk is, noch dat men zich er gemakkelijk naartoe kan begeven.

Dat slechts de dorpen die zich in dezelfde valleien bevinden gemakkelijk toegankelijk zijn.

Dat het enkel feit dat verzoeker sommige dorpen niet kent hieromtrent geen enkele invloed heeft.

Zevende lid : De prominenten

Overwegende dat nogmaals geen enkele conclusie getrokken kan worden uit het feit dat verzoeker de naam van het politiehooft, van het hoofd van de district... niet kent.

Dat eraan herinnerd dient te worden dat verzoeker een analfabeet is die nooit naar school is geweest en zijn dorp bijna nooit heeft verlaten.

Dat hij, ter herinnering, de geografische indeling van AFGHANISTAN niet kende en niet wist wat een district was.

Dat het dus zinloos is om over deze prominenvragen te stellen.

Dat hieruit geen enkele conclusie kan worden getrokken.

Dat verzoeker op deze vragen alleen "AMZARAI" antwoordde, voor zover hij zich herinnerde deze naam op de radio te hebben gehoord, maar zonder inhoudelijk meer in detail te kunnen ingaan.

Dat de antwoorden van verzoeker op deze vragen nogmaals niet toestaan zijn geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn vrees in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in twijfel te trekken.

Achtste lid : De natuurlijke rampen

Overwegende dat tegenpartij aan verzoeker verwijt dat hij niet weet of een aardbeving zich in zijn streek voordeed, en dat verzoeker verklaarde dat hij niet wist wat het was en ook niet of aardbevingen evenals overstromingen zich al hadden voorgedaan.

Dat het echter per definitie om lokale verschijnselen gaat.

Dat men bij lezing van de door tegenpartij in bijlage gevoegde documenten verstaat dat een aardbeving ook een lokaal verschijnsel is.

Dat gezien verzoeker in een groot gebied woont, en dat hij zijn dorp bijna nooit heeft verlaten, het geloofwaardig is dat hij niet op de hoogte was van dergelijke gebeurtenissen.

Dat zijn onwetendheid van deze gebeurtenissen niet toestaat zijn verklaringen in twijfel te trekken."

In een negende lid, gaat verzoeker nog in op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij verwijst naar en citeert uit informatie van onder meer Amnesty International en Human Rights Watch. Gezien deze informatie en "alle in bijlage aan het huidig beroep gevoegde verslagen" is het volgens verzoeker noodzakelijk hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Hij voert verder aan dat geen beoordeling werd gemaakt van zijn behoren tot de etnische Pashai-minderheid en het feit dat minderheden in verzoekers regio van herkomst, Nangarhar, het doelwit zijn van geweld. Bovendien werd geen beoordeling gemaakt van de veiligheidssituatie in zijn regio, "die aan het voorfront van het geweld zit".

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- het artikel "In Nangarhar province, Afghanistan, violence is committed by all sides" van The New Arab van 25 januari 2018 (stuk 2);
- uittreksels uit het EASO "Country of Origin Information Report: Afghanistan Security situation" van november 2016, met betrekking tot de provincie Kapisa (stuk 3);
- het rapport "Afghanistan 2017/2018" van Amnesty International (stuk 4);
- het artikel "Nangarhar is the deadliest Afghan province for US forces in the past year" van Chad Garland van 8 januari 2018 (stuk 5);
- het rapport "Afghanistan: The security situation in Nangarhar province" van Landinfo van 13 oktober 2016 (stuk 6);
- het artikel "Afghanistan: Events of 2017" van Human Rights Watch (stuk 7).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en zijn regio van herkomst, volhardt dat zijn verklaringen geloofwaardig zijn en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissing over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de instanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten. De instantie mag van verzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad *in casu* echter vast dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over (i) zijn leeftijd, (ii) zijn talenkennis, (iii) zijn analfabetisme, (iv) de verblijfplaats van zijn familieleden, (v) het reisgeld en (vi) zijn dagdagelijkse bezigheden in Afghanistan en dat zijn kennis over (vii) de buurlanden van Afghanistan nabij zijn regio, (viii) de gebruikte munteenheid, (ix) de dorpen rondom zijn dorp, (x) belangrijke personen, (xi) aardbevingen en (xii) overstromingen in zijn regio lacunair is, hetgeen afbreuk doet aan zijn voorgehouden identiteit en vermeende regio van herkomst.

Verzoeker voert aan dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet werd gehoord met bijstand van een tolk "*Pashayee*". De Raad stelt echter vast dat er geen juridische grondslag bestaat voor het horen in de moedertaal van verzoeker. Verzoeker brengt die overigens niet aan. Het is immers enkel van belang dat verzoeker werd gehoord in een taal die hij voldoende beheerst om de problemen die hebben geleid tot zijn vlucht te verwoorden en om hierover vragen te beantwoorden. Bij aanvang van de procedure werd weliswaar vastgesteld dat verzoekers moedertaal "*Pashayee*" is, maar verzoeker gaf aan dat hij het Pashtou voldoende vlot spreekt om in deze taal gehoord te worden (Dossier overgemaakt aan het CGVS, stuk 17, "*Verklaring betreffende de procedure*", "*Fiche Niet-begeleide minderjarige vreemdeling*"). Verzoekers verweer dat hij pas in Griekenland Pashtou leerde en dit in België verder perfectioneerde kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling. Verzoeker gaf tijdens het DVZ-interview en tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar aan dat hij liever gehoord zou worden met bijstand van een tolk "*Pashayee*", doch uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet blijken dat verzoeker het Pashtou onvoldoende beheerst om in deze taal te worden gehoord, zodat verzoeker geenszins aantoont dat hij problemen heeft om in deze taal de vragen te begrijpen of zichzelf correct uit te drukken. De moeilijkheden om Pashtou te spreken vinden evenmin neerslag in het DVZ-interview of de CGVS-vragenlijst. Verzoeker werd er bovendien bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op gewezen dat hij het meteen diende te melden indien hij een vraag niet begreep en gaf bij het einde van het persoonlijk onderhoud het volgende aan: "*Dat vroeg ik u niet. Was er iets dat u vandaag niet hebt begrepen, een vraag of iets anders? Neen, ik begreep het. we deden het altijd twee keer dus ik begreep het. Heeft u alle vragen begrepen? Ja. Heeft u de tolk goed begrepen? Ja, ik begreep het.*" (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3 en 30). Verzoeker kan aldus niet gevolgd worden in zoverre hij aanvoert dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud niet aan hem kunnen worden tegengeworpen. Bovendien blijkt uit het voorgaande dat verzoekers verklaringen over zijn kennis van het Pashtou ongeloofwaardig zijn, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker legde bovendien ongeloofwaardige verklaringen af over zijn leeftijd. Verzoekers bewering dat hij in het kader van zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming geen belang had om te liegen over zijn leeftijd, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de resultaten van de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie inzake zijn leeftijdsbepaling. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, waarbij 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,6 jaar een goede schatting is, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. Uit het leeftijdsonderzoek blijkt dan ook dat verzoeker zeven tot negen jaar ouder is dan hij aanvankelijk verklaarde, hetgeen een dermate significante discrepantie betreft die niet louter kan worden verklaard noch verschoond door te verwijzen naar enige ongeletterdheid in zijn hoofd. Het feit dat verzoeker na confrontatie met het leeftijdsonderzoek tijdens het persoonlijk onderhoud en thans in het verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5), toont dan ook aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de Belgische instanties te misleiden.

De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd doet verder afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden dat hij geen inconsistente verklaringen aflegde over het contact met zijn familieleden, aangezien hij eerst verklaarde dat zijn vrienden op Facebook niet naar zijn familie konden gaan omdat die in de bergen woont, en vervolgens verklaarde dat zijn vriend niet wou gaan omdat hij bang was van de taliban (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 14-15).

Verzoeker herhaalt bovendien dat zijn oom zijn reis betaald heeft, doch hij gaat voorbij aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geen kennis heeft van de kostprijs van zijn reis, noch weet hoe zijn oom aan dit geld geraakt is, temeer daar verzoeker verklaarde dat zijn oom ook een herder is (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 10). In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, betreft dit een relevant element ter beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en dit element doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verdere verklaringen.

Verzoekers verweer dat zijn moeder hem uit angst van de taliban niet naar buiten liet gaan vormt een loutere *post factum* verklaring die geenszins afdoende verklaring biedt voor de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, een volwassen Afghaanse man, tot anderhalf jaar voor zijn vertrek enkel thuisbleef en voor de kinderen zorgde, temeer daar deze verklaring klemt met de vaststelling dat verzoeker nadien buitenshuis ging om geiten te hoeden, hetgeen zijn angst voor de taliban relativeert.

Verzoeker tracht de bevindingen van de commissaris-generaal verder te minimaliseren door te verwijzen naar zijn profiel van een ongeschoolde herder. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing reeds terecht oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers analfabetisme, gelet op de tekstberichten op verzoekers gsm en diens facebook-account. Verzoekers verweer dat hij de berichten op zijn gsm en facebook mondeling dicteerde betreft een louter blote bewering die bovendien geheel ongeloofwaardig is. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers verklaringen over zijn ongeschooldheid. In zoverre verzoeker aanvoert dat de landeninformatie over de Pashai zijn profiel als landbouwer bevestigt, merkt de Raad op dat noch verzoekers etnie, noch zijn profiel als herder *in se* ter discussie staat, doch wel verzoekers verklaringen over zijn ongeletterdheid. Bovendien kan, zelfs van een persoon met verzoekers profiel of die een beperkte scholing genoten heeft, redelijkerwijze worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerd regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Het feit dat verzoeker zijn dorp nooit verlaten heeft en dat het een afgelegen berggebied betreft, biedt evenmin een afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving, temeer daar deze bewering klemt met zijn profiel als geitenhoeder. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot (i) de buurlanden van Afghanistan die het dichtst bij zijn regio gelegen zijn, (ii) de munteenheid die het vaakst in Nangarhar wordt gebruikt, (iii) de dorpen rondom zijn dorp, (iv) belangrijke figuren in zijn regio.

Verzoekers verweer dat de natuurrampen in zijn regio (de aardbevingen en de overstromingen) zeer lokale verschijnselen zijn en dat hij zijn dorp nooit verlaten heeft, biedt bovendien geen afdoende verklaring voor verzoekers onwetendheid met betrekking tot de verschillende natuurrampen die volgens de beschikbare landeninformatie plaatsvonden in zijn district, temeer daar verzoeker verklaarde dat hij naar de radio luisterde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 16).

Verzoeker meent dat zijn kennis van het “Pashayee” een bewijs vormt van zijn herkomst, gezien de taal enkel in Afghanistan wordt gesproken, doch hij gaat eraan voorbij dat talenkennis geenszins een bewijs van herkomst of plaatsen van verblijf inhoudt. Bovendien kan een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft, gezien hij enig verband met zijn persoon aannemelijk dient te maken. Verzoeker maakt echter zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden herkomst en verblijfplaatsen in Afghanistan.

De Raad merkt hierbij op dat verzoeker zelf verklaarde dat zijn etnische groep, de “Pashayee”, niet enkel in de provincie Nangarhar wonen, maar onder andere ook in de provincie Laghman (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5), zodat verzoekers kennis van het “Pashayee” geenszins een afdoende bewijs kan vormen van verzoekers herkomst uit de provincie Nangarhar.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig in twijfel wordt getrokken door het feit dat u zich voordeed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 14 september 2017 door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, Dienst Radiologie, negen jaar ouder bleek en uw leeftijd werd geschat op meer dan 26 jaar. Dat u de Belgische asielinstanties op dergelijke wijze tracht te misleiden over uw identiteit doet reeds ernstig twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in uw asielprocedure. U wordt hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek geconfronteerd, maar u blijft vasthouden aan uw verklaringen dat uw echte leeftijd op het moment van het persoonlijk onderhoud 17,5 jaar is (CGVS, p. 5).

Vervolgens legt u twijfelachtige verklaringen af over uw talenkennis. Op de Dienst Vreemdelingenzaken geeft u twee maal aan dat u Pasjtoe spreekt (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling dd. 25/08/2017, p. 1 en Verklaring betreffende procedure dd. 29/11/2017, p. 1). Op dit laatste document geeft u aan dat u zowel Pashayee als Pasjtoe voldoende vlot spreekt om een persoonlijk onderhoud in af te leggen (Verklaring betreffende procedure, p. 1). In het begin van het persoonlijk onderhoud geeft u echter aan dat u een Pashayee tolk had gevraagd en dat Pasjtoe niet uw moedertaal is (CGVS, p. 2). Gevraagd naar de talen die u spreekt, zegt u dat u enkel Pashayee spreekt (CGVS, p. 6). Geconfronteerd met het feit dat het persoonlijk onderhoud nochtans vlot in het Pasjtoe verloopt, zegt u dat u hier en daar op de weg Pasjtoe geleerd hebt (CGVS, p. 6). Gevraagd of u Pasjtoe kon spreken voordat u naar België kwam, zegt u van niet (CGVS, p. 6). Opnieuw gevraagd of u Pasjtoe kon spreken voordat u naar België kwam, zegt u dat u het een beetje in Griekenland hebt geleerd toen u naar hier kwam (CGVS, p. 6). Gezien u het gehele persoonlijk onderhoud in het Pasjtoe weet af te leggen, doen deze verklaringen vragen rijzen. U legt bovendien uitgebreide verklaringen af over uw vervolgingsfeiten tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 27). Bovenstaande vaststellingen doen vermoeden dat uw kennis van het Pasjtoe grondiger is dat u laat uitschijnen.

Verder kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij uw zelfverklaard analfabetisme. U verklaart nooit naar school te zijn geweest en niet te kunnen lezen en schrijven (CGVS, p. 13-14). Wanneer u gevraagd wordt naar uw telefoonnummer, en u daarop volgend het scherm van uw GSM toont, zijn er echter tekstberichten te zien (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met deze observatie, zegt u dat u niets weet van berichten en niet kan schrijven (CGVS, p. 15). Opnieuw gevraagd of u kunt lezen of schrijven, zegt u dat u niet kan schrijven, maar wel voicemail kan opnemen (CGVS, p. 15). Dat u overigens over een Facebookaccount beschikt, waarmee u contact met twee à drie vrienden in Afghanistan hebt (CGVS, p. 14), doet verder twijfelen aan het door u voorgehouden analfabetisme. U wordt verschillende keren gevraagd hoe u contact houdt met uw vrienden op Facebook als u niet kunt lezen of schrijven, maar u blijft de vraag ontwijken en antwoordt uiteindelijk niet op de vraag (CGVS, p. 19).

De vaststelling dat u negen jaar ouder bent dan u aangeeft, dat u tracht achter te houden vloeiend Pasjtoe spreekt en dat u niet aannemelijk kan maken analfabeet te zijn maakt dat u geen zicht biedt op uw identiteit en doet tevens vermoeden dat u niet heel uw leven in een dorp in een Pashayee-regio heeft gewoond.

Verder legt u vage verklaringen af over de woonplaats en het inkomen van uw familie. Volgens uw verklaringen hebt u drie jongere broers (CGVS, p. 8). Gevraagd waar uw broers zijn, zegt u het niet te weten en dat u hen niet kunt contacteren (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe het komt dat u hen niet kunt contacteren, zegt u dat ze geen telefoon hebben en dat ze niet weten hoe ze een telefoon moeten gebruiken (CGVS, p. 8). Gevraagd waar uw ouders zijn, zegt u dat uw moeder misschien bij uw broers is (CGVS, p. 9). U zegt verder tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u contact hebt met twee à drie vrienden, en niet met uw familie (CGVS, p. 14). Gevraagd waarom u geen contact met uw familie hebt, zegt u dat ze geen telefoon hebben en niet veel weten (CGVS, p. 14). U hebt louter contact met vrienden die u via Facebook kent (CGVS, p. 14).

Gevraagd of u geprobeerd hebt om uw familie te contacteren, zegt u dat u het nummer van uw oom langs moederszijde had, maar dit kwijt bent geraakt en dat u hen sindsdien niet meer hebt gecontacteerd (CGVS, p. 13). Gezien de vrienden waarmee u volgens uw verklaringen mee in contact bent, van dezelfde regio afkomstig zijn, wordt u gevraagd of u uw familie hebt proberen bereiken via uw vrienden, waarop u zegt dat ze uw huis niet hebben gezien, dat niemand daar kan gaan en dat het een dorp in de bergen is (CGVS, p. 15). Gezien u volgens uw verklaringen een vriend in het nabijgelegen Bonta hebt, wordt u gevraagd of u uw familie probeerde te bereiken via hem, waarop u zegt dat hij een vriend is, dat hij bang is van de taliban, waarna u vraagt hoe hij dat zou moeten doen (CGVS, p. 15). Dat u uw verklaringen verandert naargelang er verder wordt ingegaan op het feit dat u uw familie niet hebt proberen contacteren via uw vrienden op Facebook, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gevraagd naar het reisgeld waarmee uw reis naar Europa bekostigd is, weet u niet hoeveel er betaald is geweest (CGVS, p. 4), noch hoe uw oom langs moederszijde dit heeft kunnen verzamelen (CGVS, p. 14). Gezien een dergelijke reis een aanzienlijke som kost kan verwacht worden dat u hier enig idee over heeft.

Overigens doen uw verklaringen over uw dagdagelijkse bezigheden in Afghanistan vragen rijzen. Zo verklaart u dat u voor de geiten zorgde sinds anderhalf jaar geleden ongeveer (CGVS, p. 18). Gevraagd wat u deed voordat u voor de geiten zorgde, zegt u dat u thuis rondhing en voor de kinderen zorgde (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom uw moeder niet voor de kinderen zorgde, zegt u dat ze grassen ging halen voor de koeien (CGVS, p. 18). Gezien u slechts twee koeien had, wordt u gevraagd of uw moeder de hele dag grassen voor de koeien ging halen, waarop u zegt dat ze dit dagelijks deed omdat de bergen naast jullie waren (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom ze ondertussen niet voor haar kinderen kon zorgen, zegt u louter dat jullie arme mensen zijn en dat er daar niets anders is (CGVS, p. 18). Gezien uw volwassen leeftijd, is het opmerkelijk dat u tot anderhalf jaar geleden thuisbleef om voor de kinderen te zorgen, louter omdat uw moeder grassen moest halen voor de twee koeien die jullie bezaten.

Verder is uw geografische kennis over de regio waar u tot voor uw vertrek uit Afghanistan zou hebben gewoond, ontoereikend.

Gevraagd naar de buurlanden van Afghanistan, weet u geen enkel land op te noemen (CGVS, p. 16). Gezien u via Iran naar Europa bent gegaan, wordt u gevraagd of Iran het land is dat het dichtste bij uw dorp ligt, waarop u zegt van wel (CGVS, p. 15). Later zegt u niet te weten welk land het dichtst bij uw dorp ligt (CGVS, p. 16). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, ligt de provincie Nangarhar in de invloedssfeer van Pakistan, wat onder meer te merken is in het gebruik van de kaldar, de Pakistaanse roepie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u hiervan helemaal niet op de hoogte bent, ondanks uw verklaring dat de Pakistaanse roepie in uw regio gebruikt wordt (CGVS, p. 11), doet vragen rijzen.

Overigens zou, volgens uw verklaringen, de Afghaanse munt het meest gebruikt worden in uw regio (CGVS, p. 11), wat de beschikbare informatie tegenspreekt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Geconfronteerd met de naam van het dorp Bar Kot, een dorp in de nabije omgeving van uw dorp, zegt u dat het een dorp is dat heel ver van jullie ligt (CGVS, p. 21). Gevraagd of men dorpen moet passeren om vanuit uw dorp naar daar te gaan, zegt u louter dat het laatste dorp "Wagal" is en dat daarna de anderen zijn (CGVS, p. 21). Gevraagd wat u bedoelt met "de anderen", zegt u dat u er niet mee bekend bent (CGVS, p. 21-22). Geconfronteerd met de naam van het dorp Qala-i-Atek, zegt u dat u het niet kent en dat u de dorpen die u kende, hebt genoemd (CGVS, p. 22). Geconfronteerd met de naam van het dorp Nalawa, zegt u louter dat het bij Kurgah ligt (CGVS, p. 22). Gevraagd of men dorpen moet passeren om vanuit uw dorp naar daar te gaan, zegt u dat er niet geweest bent en dat u het niet weet (CGVS, p. 22). Volgens de kaart zijn de dorpen Bar Kot, Qala-i-Atek en Nalawa de dorpen die het dichtst bij uw dorp liggen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u niet weet te duiden waar deze dorpen liggen, is weinig aannemelijk en zet uw voorgehouden herkomst uit Sar Ror, Dara-e-Nur verder op de helling.

Bovendien vertoont uw kennis van belangrijke personen in uw regio ernstige gebreken. Gevraagd naar de gouverneur bij uw vertrek, noemt u de naam "Azmarai" (CGVS, p. 20). Volgens informatie was Gulab Mangal de gouverneur van Nangarhar bij uw vertrek uit Afghanistan.

Gulab Mangal is een controversieel figuur, die onder meer van corruptie en banden met de taliban werd beticht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U weet niet hoelang hij toen al gouverneur was, wie de vorige gouverneur was, noch weet u iets te zeggen over zijn persoon (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met zijn naam, hebt u er nog niet van gehoord (CGVS, p. 23). Geconfronteerd met de naam van de gouverneur vóór hem, Salim Khan Kunduzi, weet u niet wie hij is (CGVS, p. 23). Uw verklaring voor uw onwetendheid, namelijk dat jullie mensen van de berg zijn en dat u er bent geboren en getogen (CGVS, p. 20), doet vreemd aan gezien het belang van een gouverneur, de controverse rond zijn persoon en uw verklaring dat u naar de radio luisterde (CGVS, p. 16). Gevraagd naar de districtschef van uw district bij uw vertrek, noemt u opnieuw "Azmarai" op (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zegt u dat u niet weet wie de districtschef was of de politiechef (CGVS, p. 20). Opnieuw gevraagd wie de districtschef was bij uw vertrek, noemt u opnieuw "Azmarai" (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met het belang van deze personen en gewezen op uw gebrek aan kennis hier rond, zegt u dat u niet rond liep en dat u één keer naar het districtscentrum geweest bent voor uw taskara (CGVS, p. 20). Dergelijke verklaringen kunnen uw gebrek aan kennis over deze personen niet verschonen. Geconfronteerd met de namen van Hajji Ghaleb, de districtsgouverneur van Dara-e Nur in 2015, weet u niet wie hij is (CGVS, p. 23). Geconfronteerd met de naam Hajji Mohammad Halim, het hoofd van de shura (raad) in Dara-e Nur in juli 2011, zegt u dat u de naam niet hebt gehoord (CGVS, p. 23).

Gevraagd naar aardbevingen in uw district, zegt u dat het ooit plaatsvond (CGVS, p. 26). Gevraagd wanneer de aardbeving plaatsvond, zegt u dat het ongeweten is (CGVS, p. 26). Gevraagd of u over deze aardbeving kan vertellen, zegt u dat u niets weet over de aardbeving (CGVS, p. 26). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, vond er in 2013 een zware aardbeving plaats in uw district, waarbij drie mensen stierven, vijf mensen gewond raakten en 69 huizen vernield raakten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u hier niets concreets over weet te vertellen doet verder twifelen aan uw herkomst uit deze regio.

Gevraagd naar overstromingen in uw district, zegt u dat er overstromingen zijn en dat er een overstroming is als het regent (CGVS, p. 26). Gevraagd wanneer de laatste overstroming plaatsvond toen u er verbleef, zeg u dat u het niet weet en dat de kanalen ver van jullie liggen (CGVS, p. 26). Gevraagd wat u weet van de laatste overstroming toen u er verbleef, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 26). Gevraagd naar de schade van de laatste overstroming, zegt u het niet te weten en dat het ver van jullie gebeurt (CGVS, p. 27). Volgens de berichtgeving in de media vonden er in 2011, 2012, 2013, 2014 en 2015 verschillende overstromingen plaats. In maart 2015 was er een aardverschuiving in uw district waarbij tien mensen overleden en twee mensen gewond raakten. Door de aanhoudende regen in die periode stortte het dak van een huis in uw district in, waarbij tien mensen omkwamen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u hiervan helemaal niet op de hoogte bent, doet verdere vragen rijzen. Geconfronteerd met twijfels van het CGVS met betrekking tot uw onwetendheid hierover, gezien u naar de radio luisterde en de impact van overstromingen op de regio, zegt u louter dat u andere zaken te doen had dan naar de radio te luisteren (CGVS, p. 27)."

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Saror, in het district Dara-e-Nur, in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De door verzoeker toegevoegde landeninformatie kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden. Een loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en Nangarhar, of het behoren tot een minderheidsgroepering, zonder dat verzoeker enige band met zijn persoon aannemelijk weet te maken, is uiteraard onvoldoende om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Saror, in het district Dara-e-Nur, in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reël risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd aangegeven dat verzoeker vragen over zijn herkomst zal krijgen doorheen het hele interview (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 3). Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens zijn persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (*Ibid.*, p. 3, 23, 29).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reël risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reël risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP